

PRIMLJENO: 17 -11- 2021		EOJN POSTUPAK NEPOSREDNO E-MAIL
USTROJ. JED.	VRIJEDNOST	PRILOZI
KLASA: UP/II-034-02/21-01/534		
URBROJ: 383-01/21-14		

Poslovni broj: UsII-287/21-8

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Domac, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja: 1. Investinženjering d.o.o., Tuškanova 41, Zagreb i 2. Centar za organizaciju građenja d.o.o., Gračanska cesta 39, Zagreb, oboje zastupani po opunomoćeniku odvjetniku Vlatku Kregaru iz Zagreba, Radnička cesta 30, protiv tužene Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba: 1) Hrvatske ceste d.o.o., Zagreb, Vončinina 3 i 2) Zajednice ponuditelja: Geoprojekt d.d., Sukoišanska 43, Split i Krebs + Kiefer International GmbH, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 14. listopada 2021.

presudio je

- I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/21-01/534, urbroj: 354-01/21-10 od 22. srpnja 2021. godine.
- II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora.
- III Nalaže se tužitelju naknaditi zainteresiranoj osobi Zajednici ponuditelja: 1. Geoprojekt d.d. Split i 2. Krebs + Kiefer International GmbH, SR Njemačka trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, a povodom žalbe Zajednice ponuditelja: Geoprojekt d.d. Split i Krebs + Kiefer International GmbH, SR Njemačka, pod točkom I. izreke poništena je Odluka o odabiru naručitelja Hrvatskih cesta d.o.o. od 25. svibnja 2021., u otvorenom postupku javne nabave, br. objave: 2020/S OF 2 – 0024729, predmet nabave: nadzor nad izgradnjom dionice BC, Okučani – granica BiH, II. faza, duljine 4,07 km. Pod točkom 2. izreke naloženo je naručitelju Hrvatskim cestama d.o.o., da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknade žalitelju Zajednici ponuditelja Geoprojekt d.d. Split i Krebs + Kiefer International GmbH iz SR Njemačke trošak žalbenog postupka u iznosu od 45.781,25 kn.
2. Tužitelj Zajednica ponuditelja: Investinženjering d.o.o., i 2. Centar za organizaciju građenja d.o.o. je protiv citiranog rješenja tuženika podnio tužbu u kojoj

ističe da je naručitelj (Hrvatske ceste d.o.o.) objavio poziv na nadmetanje i DON u otvorenom postupku javne nabave (9. srpnja 2020.), kriterij odabira je bio ekonomski najpovoljnija ponuda gdje su kao kriteriji određeni financijski dio ponude od 50% i tehnički dio ponude od 50%. Dostavljene su 4 ponude od kojih je naručitelj ocijenio tri ponude valjanima pa je dana 25. svibnja 2021., donio odluku kojom je kao ekonomski najpovoljniju ponudu odabrao ponudu tužitelja na koju je žalbu izjavila Zajednica ponuditelja Geoprojekt d.d. Split i Krebs + Kiefer International GmbH (dalje: zainteresirana osoba), po čijoj žalbi je tuženik riješio osporenim rješenjem na način kako je to naprijed navedeno. Žalitelj je u žalbi iznio četiri žalbena navoda te je od strane tuženika jedan žalbeni razlog ocijenjen osnovanim. Predmetni žalbeni razlog odnosi se na ispunjenje kriterija za odabir gospodarskog subjekta u odnosu na tužitelja u kom žalitelj navodi da je informacijama navedenim u Popisu glavnih usluga u smislu članka 26. točka 3. DON ozbiljno pogrešno prikazivao činjenice vezane uz ispunjenje kriterija za odabir subjekta, zbog čega ga je naručitelj bio obvezan isključiti iz predmetnog postupka javne nabave i to u odnosu na referencu "Kompletan nadzor na izgradnji brze ceste Popovec-Marija Bistrica-Zabok sa spojem Breznički Hum, dionica Zlatar Bistrica- Andraševac, faza II, duljine 5,3 km". Pritom da je tužitelj naveo da je izvršavao kontrolna ispitivanja materijala i radova u vrijednosti od 883.743,00 kn dok da iz obavijesti od dodjeli ugovora predmetnog projekta proizlazi kako su podugovaratelji tužitelja: CSS d.o.o., Ramtech d.o.o. i Geokon –Zagreb subjekti koji su pružali usluge kontrolnih ispitivanja što bi značilo da tužitelj nije po predmetnom ugovoru pružao usluge kontrolnih ispitivanja pa je time pogrešno prikazivao činjenice. Tužitelj se u cijelosti protivi u osporenom rješenju zauzetom stavu tuženika oko tumačenja odredbe članka 29. točka 1. DON-a citirajući istu točku ističući nespornim kako je DON-om traženo prijašnje iskustvo u izvršavanju usluge kontrolnih ispitivanja materijala i radova nad izgradnjom, međutim, sporno je tumačenje tuženika da se takvo iskustvo može priznati samo ukoliko je testiranja vršio ponuditelj, a ne proizvođač. Tužitelj je uslugu izvršio u okviru ugovora o javnoj nabavi kojeg bi sklopio s naručiteljem a dio kojeg ugovora je bilo i sporna usluga kontrole ispitivanja fizikalno-tehničkih svojstva betona, asfalta i agregata. Ispunjenjem ugovora od strane tužitelja, ugovor je u cijelosti konzumiran od strane tužitelja (Centar za organizaciju građenja d.o.o.), konzumacijom ugovora od strane tužitelja su konzumirane i usluge koje su bile dijelom tog ugovora, odnosno usluge kontrole ispitivanja fizikalno-mehaničkih svojstava betona, asfalta i agregata, čime je tužitelj u cijelosti ispunio uvjete tehničke i stručne sposobnosti kojima se osigurava da gospodarski subjektima potrebne tehničke i ljudske resurse te iskustvo potrebno za izvršenje ugovora o javnoj nabavi na odgovarajućoj razini kvalitete, osobito da gospodarski subjekt ima dovoljnu razinu iskustva, što se dokazuje ugovarajućim referencama iz prije izvršenih ugovora. Tužitelj je dokazao da je imao potrebno iskustvo ne samo spornom referencom "kompletan nadzor na izgradnji brze ceste Popovec- Marija Bistrica-Zabok sa spojem Breznički Hum, dionica Zlatar Bistrica- Andraševac, faza II" već i sa preostalim referencama za izvršenje usluga koja obuhvaćaju obavljanje kontrolnih ispitivanja materijala i radova nad izgradnjom javne ceste/željezničke pruge u vrijednosti preko traženih 1.500,000,00 kn. Tuženik kao razlog za usvajanje žalbe navodi kako iz analize dikcije sporne odredbe DON-a proizlazi da glavni ugovaratelj (ovdje tužitelj) ne može prikazati iskustvo podugovaratelja na drugim ugovorima kao vlastito iskustvo radi dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti koje nema uporišta u DON-i. Odgovornost za uredno izvršenje posla koji je dobiven podugovarateljima je upravo na glavnom ugovaratelju

pri čemu napominje da članak 226. Zakona o javnoj nabavi jasno propisuje kako sudjelovanje podugovaratelja ne utječe na odgovornost ugovaratelja za izvršenje ugovora o javnoj nabavi. Smatra da tuženik nije postupio u okviru žalbenih navoda budući je žaliteljev žalbeni navod bio usmjeren isključivo na navodno "višestruko pogrešno prikazivanje činjenica te dostavljanjem podataka potrebnih za ispunjenje kriterija za odabir gospodarskog subjekta, a koje je propisano točkom 26.3. DON-a", dok je tuženik žalbeni navod našao osnovanim na način da je od strane naručitelja došlo do pogrešnog tumačenja DON-a i to točke 29. točka 1. koju točku žalitelj ne spominje. Predlaže usvojiti tužbu, poništiti osporeno rješenje, odbiti žalbu žalitelja, odbiti zahtjev žalitelja za naknadu troškova žalbenog postupka i naložiti tuženiku naknaditi tužitelju trošak upravnog spora.

3. Tuženik se protivi tužbenom zahtjevu ističući da tužitelj neosnovano navodi da je on izvršio uslugu kontrolnih ispitivanja materijala i radova te da je referencom (ugovorom) dostavljenom u svrhu dokazivanja sposobnosti propisane točkom 29. točka 1. DON navedeno i dokazao. Iz reference koju je tužitelj dostavio radi dokazivanja uvjeta sposobnosti propisanog točkom 29.1. DON kao i dokaza izvedenih u žalbenom postupku temeljem odredbe članka 403. Zakona, osobito Obavijesti o dodjeli ugovora za spornu referencu kao i samog ugovora koji je sklopljen za tu spornu referencu, nedvojbeno proizlazi da su uslugu kontrolnih ispitivanja materijala i radova izvršili gospodarski subjekti CSS d.o.o., Ramtech d.o.o. i Geokon-Zagreb d.o.o. Navedena činjenica, osim što je utvrđena izvođenjem dokaza ujedno je i međusobnim očitovanjem stranaka žalbenog postupka (tužitelja) u svojstvu odabranog ponuditelja (naručitelja) učinjena nespornom. Tuženik ističe da prema točki 29.1. DON "gospodarski subjekt mora dokazati da ima minimalno iskustvo u pružanju usluga koje su iste ili slične predmetu nabave (...) među kojima je i, cit: "1" (jedna) izvršena usluga koja obuhvaća obavljanje kontrolnih ispitivanja materijala i radova (...)". U konkretnom slučaju tužitelj gospodarski subjekt u smislu članka 3.8. Zakona te je prema točki 29.1. DON trebao dokazati da je on dakle gospodarski subjekt, izvršio uslugu koja obuhvaća obavljanje kontrolnih ispitivanja materijala i radova, međutim ovdje gospodarski subjekt – tužitelj nije izvršio uslugu koja obuhvaća obavljanje kontrolnih ispitivanja materijala i radova, već su te usluge prema ugovoru i ostalim izvedenim dokazima izvršili naprijed navedeni gospodarski subjekti pa je tuženik zakonito ocijenio da tužitelj u konkretnom slučaju nije dokazao uvjet i zahtjev iz točke 29.1. DON (tehničku i stručnu sposobnost). Tuženik se poziva na odredbu članka 4. Zakona napominjući da je postupak javne nabave strogo formalan pozivajući se pritom i na presude ovog Suda. Naglašava da se radi dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti tužitelj nije oslonio na sposobnost drugog gospodarskog subjekta (članak 273. stavak 1. Zakona) i to gospodarskih subjekata naprijed navedenih koji su izvršili uslugu koja obuhvaća obavljanje kontrolnih ispitivanja materijala i radova pa da bi se njihovo iskustvo kao iskustvo drugog gospodarskog subjekta moglo cijiniti/prihvatiti kao tužiteljevo vlastito. Isto tako navedeni gospodarski subjekti koji su izvršili uslugu koja obuhvaća obavljanje kontrolnih ispitivanja materijala i radova u konkretnom ovdje spornom postupku javne nabave nisu članovi zajednice ponuditelja sa Centrom za organizaciju građenja d.o.o. pa da bi se u ovom postupku tužitelj mogao temeljem članka 277. Zakona osloniti na njihovu sposobnost/referencu. Tuženik nije prekoračio granice žalbenog navoda, jer sporni žalbeni navod nije bio usmjeren isključivo na navodno pogrešno prikazivanje činjenica niti je žalitelj, ovdje drugozainteresirana osoba bio dužan u žalbi citirati i navesti točku 29.1. DON, kako to navodi tužitelj. Da se upravo radi o žalbenom navodu

kojim se u jednom dijelu osporava zakonitost naručiteljeva pregleda i ocjene odabrane ponude u dijelu koji se odnosi na uvjet sposobnosti propisan točkom 29.1. DON proizlazi iz sadržaja žaliteljevih navoda tj. opisa nepravilnosti obrazloženja kako je to propisano člankom 420. stavak 1. točka 7. Zakona. Žalitelj je u žalbi naveo a što je u osporenom rješenju na stranici 8 između ostaloga navedeno i citirano: "(...) odabrani ponuditelj naveo da je izvršavao kontrolna ispitivanja materijala i radova u vrijednosti od 883.743,00 kn. Iz obavijesti o dodjeli ugovora predmetnog projekta vidljivo je da su kao podugovaratelji navedeni CZS d.o.o., Ramtech d.o.o. i Geokon-Zagreb d.o.o. odnosno subjekti koji pružaju usluge upravo kontrolnih ispitivanja pa je slijedom toga izvjesno da odabrani ponuditelj nije po ovom ugovoru pružao uslugu kontrolnih ispitivanja u navedenoj vrijednosti. Gospodarski subjekti naprijed navedeni kao podizvoditelji u predmetnom projektu, imaju akreditirane laboratorije (...) pa je slijedom toga jasno da su kontrolna ispitivanja na predmetnom projektu provodili podizvoditelji, a ne Centar za organizaciju građenja d.o.o. (...) pa zbog toga Centar za organizaciju građenja d.o.o. Zagreb nije izvršavao uslugu kontrolnih ispitivanja materijala i radova, kako je to lažno naveo u popisu glavnih usluga". Iz navedenog opisa nepravilnosti s obrazloženjem jasno i nedvojbeno proizlazi da je žalitelj osporio zakonitost naručiteljeva postupanja kod pregleda i ocjene odabrane ponude koje se tiče uvjeta i zahtjeva iz točke 29.1. DON kojom je kao tehnička i stručna sposobnost popisana obveza dokazati 1 (jednu) izvršenu usluga koja obuhvaća obavljanje kontrolnih ispitivanja materijala i radova. Tuženik je osporenim rješenjem odlučio upravo o zakonitosti postupanja naručitelja u tom dijelu odnosno ocijenio je li naručitelj zakonito (što znači u skladu s uvjetima i zahtjevima iz točke 29.1. DON) pregledao i ocijenio odabranu ponudu (članak 290. stavak 1. Zakona). Obzirom na to da je naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda utvrdio/ocijenio da je odabrana ponuda sukladna uvjetima i zahtjevima iz točke 29.1. DON, a da je u žalbenom postupku tuženik utvrdio suprotno tj. da tužitelj nije dokazao uvjete i zahtjeve iz točke 29.1. DON, tuženik je u tom dijelu pregled i ocjenu ponuda ocijenio nezakonitom te posljedično tome i žalbeni navod u tom dijelu osnovanim. U preostalom dijelu, a to je onaj koji se tiče navodno ozbiljno pogrešnog prikazivanja činjenica, tuženik je žalbeni navod ocijenio neosnovanim, što jasno i nedvojbeno proizlazi iz stranice 10 osporenog rješenja. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Zajednica ponuditelja: Geoprojekt d.d. Split i Krebs + Kiefer international GmbH SR Njemačka (dalje: zainteresirana osoba) navode da je točka 29.1. DON usmjerena na to da se traži iskustvo upravo ponuditelja (odnosno subjekta na čiju se sposobnost ponuditelj oslanja). Iskustvo podugovaratelja, na kojem je ponuditelj ugovorom o podizvođenju prenio izvršenje predmetne usluge, nije vlastito iskustvo ponuditelja u smislu točke 29.1. DON pri čemu navodi o odgovornosti glavnog ugovaratelja uopće nisu relevantni, budući je ovdje samo riječ o iskustvu, a ne o bilo čijoj odgovornosti. U navedenoj točki DON naručitelj je izričito propisao iskustvo u pružanju usluga, te se ovakva odredba ne može tumačiti na drugačiji način nego što je u osporavanoj odluci učinio tuženik. Žalitelj je u žalbi jasno istaknuo da odabrani ponuditelj nije izvršio uslugu (što je podcrtano u žalbi) kompletnog nadzora izgradnje brze ceste Popovec-Marija Bistrica-Zabok sa spojem na Breznički Hum, dionica Zlatar Bistrica-Andraševac, faza 2., pa upravo temeljem ovakvog navoda i dostavljenih dokaza uz žalbu tuženik je prihvatio da odabrani ponuditelj nije stekao iskustvo traženo točkom 29.1. DON. Smatra tužbu neosnovanom predlažući istu odbiti uz naknadu troška spora u iznosu od 2.500,00 kn s pripadajućim PDV ukupno 3.125,00 kn.

5. Tužitelj se očitovao o odgovorima na tužbu tuženika i zainteresirane osobe ostajući u cijelosti pri navodima iz tužbe.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja tuženika ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja time što je po žalbi zainteresirane osobe poništio Odluku o odabiru naručitelja Hrvatskih cesta d.o.o. Zagreb od 25. svibnja 2021. godine kojom je kao najpovoljniji ponuditelj odabran tužitelj.

8. Prema stanju spisa predmeta proizlazi da je u konkretnom slučaju naručitelj (Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb) objavio dana 9. srpnja 2020. godine poziv na nadmetanje i DON u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: nadzor nad izgradnjom dionice BC, Okučani – granica BiH, II. faza, duljine 4,07 km s kriterijima odabira ekonomski najpovoljnije ponude: financijski dio ponude (50%) i tehnički dio ponude (50%). Naručitelj je od pristigle tri valjane ponude donio Odluku o odabiru tužitelja, koja odluka je poništena ovdje osporenim rješenjem tuženika.

9. Naime, postupajući po žalbenim navodima zainteresirane osobe tuženik je utvrdio, analizom točke 29.1. DON da iz iste nedvojbeno proizlazi da je u popisu usluga moralo biti vidljivo da je upravo ponuditelj (ili gospodarski subjekt na čiju se sposobnost u tom dijelu ponuditelj oslanja) pružio, između ostalog i jednu izvršenu usluga koja obuhvaća obavljanje kontrolnih ispitivanja materijala i radova nad izgradnjom javne ceste/željezničke pruge čija je vrijednost najmanje jednaka 1.500.000,00 kn bez PDV-a, te da iskustvo podugovaratelja stečenog u izvršenju ugovora, glavni ugovaratelj ne može prikazivati kao vlastito iskustvo radi dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti. Pritom utvrđuje da iz dostavljenog dokaznog materijala, a i iz očitovanja naručitelja i odabranog ponuditelja nedvojbeno proizlazi da su usluge kontrolnih ispitivanja u postupku nabave usluga za "Kompletan nadzor nad izgradnjom brze ceste Popovec – Marija Bistrica – Zabok sa spojem na Breznički Hum, dionica Zlatar Bistrica – Andraševac, faza II. duljine 5,3 km pružali drugi gospodarski subjekti, odnosno konkretno: CSS d.o.o., Ramtech d.o.o. i Geokon – Zagreb d.o.o., u svojstvu podugovaratelja člana odabrane zajednice ponuditelja Centra za organizaciju građenja d.o.o. Zagreb, a ne Centar za organizaciju građenja d.o.o.

10. Naime, prema točki 29.1. DON-a, "gospodarski subjekt mora dokazati da ima minimalno iskustvo u pružanju usluga koja su iste ili slične predmetu nabave, (...)" među kojima je i: "1 (jedna) izvršena usluga koja obuhvaća obavljanje kontrolnih ispitivanja materijala i radova (...)."

11. I prema ocjeni ovog Suda u konkretnom slučaju je tuženik pravilno utvrdio da tužitelj nije dokazao uvjet i zahtjev iz točke 29.1. DON-a budući da je tužitelj kao gospodarski subjekt tijekom postupka javne nabave trebao dokazati da je upravo on izvršio uslugu koja obuhvaća obavljanje kontrolnih ispitivanja materijala i radova što ovdje nije slučaj jer tužitelj nije izvršio uslugu koja obuhvaća obavljanje kontrolnih ispitivanja materijala i radova, već su te usluge prema ugovoru i ostalim dokazima koje čine sastavni dio spisa predmeta izvršili gospodarski subjekti: CSS d.o.o., Ramtech d.o.o. i Geokom Zagreb d.o.o. na koje se tužitelj ovdje nije oslonio u smislu odredbe članka 273. stavak 1. ZJN 2016 da bi mogao njihovo iskustvo kao iskustvo drugog gospodarskog subjekta naručitelj mogao ocijeniti/prihvatiti kao tužiteljevo iskustvo, pri čemu je tuženik pravilnim konstatirao i činjenicu da u konkretnom slučaju navedeni gospodarski subjekti koji su izvršili navedenu uslugu kontrolnih ispitivanja materijala i radova u ovom postupku javne nabave nisu članovi zajednice ponuditelja sa Centrom

za organizaciju građenja d.o.o. u kom slučaju bi se tužitelj mogao u smislu 277. ZJN 2016 osloniti na njihovu sposobnost/referencu.

12. Naime, iz spisu dostavljenih dokaza (obavijesti o dodjeli ugovora za referencu "kompletan nadzor nad izgradnju brze ceste Popovec-Marija Bistrica-Zabok sa spojem na Breznički Hum, dionica Zlatar Bistrica-Andraševac, faza II., duljine 5,3 km") proizlazi da su gospodarski subjekti: CSS d.o.o., Ramtech d.o.o. i Geokon-Zagreb d.o.o. na navedenom ugovoru priloženom sudjelovali u svojstvu podugovaratelja člana zajednice ponuditelja i to Centra za organizaciju građenja d.o.o., a ne sam član ovdje Zajednice ponuditelja (Centar za organizaciju građenja d.o.o.).

13. Sukladno svemu naprijed navedenom i utvrđenom u upravnom postupku ovaj Sud u cijelosti prihvaća iskazano stajalište tuženika u obrazloženju osporenog rješenja da iskustvo podugovaratelja stečeno u izvršenju ugovora, glavni ugovaratelj ne može prikazivati kao vlastito iskustvo radi dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti s obzirom na nesporno utvrđenu činjenicu da su ovdje usluge kontrolnih ispitivanja u postupku nabave navedenih usluga pružali drugi gospodarski subjekti (naprijed navedena tri gospodarska subjekta) u svojstvu podugovaratelja člana ovdje odlukom odabrane zajednice ponuditelja Centra za organizaciju građenja d.o.o., a ne navedeni Centar kao član ZP-a tužitelja, niti se tužitelj (ZP-a) oslonila na navedene gospodarske subjekte kao podugovaratelje. Naime, navedeni gospodarski subjekti: CSS i dr. nisu članovi ZP-a Centra za organizaciju građenja niti je Centar za organizaciju građenja izvršio uslugu čije iskustvo je traženo.

14. Slijedom izloženog, a s obzirom da sud nije našao osnove osporeno rješenje, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ocijeniti nezakonitim, to je valjalo na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a riješiti kao pod točkom I. izreke presude. Tužitelj je pod točkom II. izreke na temelju odredbe članka 79. stavak 4. istog Zakona odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova spora s obzirom da nije uspio u sporu. Pod točkom III. izreke zainteresiranoj osobi je priznat nastali trošak odgovora na tužbu u iznosu od 3.125,00 kn na temelju odredbe članka 79. stavak 1., 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17., 110/21.), a visina troška je određena u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15., dalje: Tarifa), koji se odnosi na sastav tužbe u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 23.t.3.) uvećano za PDV od 25% (781,25 kn).

U Zagrebu, 14. listopada 2021.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

